JULNUMMER • ÅRGÅNG 66 • NR 4
Berga i DECEMBER 2006

Borg-Skum

Första Amfibieregementes och Vapenbrödernas tidning

Foto: Kristina Savaan

Amfibiekårens dag.Utmarsch från ceremonien påbörjas.

BORG-SKUM

Ett utgivningsår går mot sitt slut. Det finns nog få redaktörer som är nöjda med sina alster och detsamma känner undertecknad. Har vi rätt information från förbandet, kamratkretsen, omvärlden m m för att satisfiera våra läsare? Vad behöver göras för att bli bättre? Ett ämne där vi har misslyckats är informationen om idrotten på förbandet – inte för att vi inte har framställt önskemål utan för att det finns en annan anda här än på gamla KA 1. Man lämnar inte ifrån sig information i ämnet. Då vi heller inte erhåller Idrottsmeddelanden motsv eller regementsorders så kan vi inte själva med framförhållning ge reportage om olika händelser i regementets idrottsvärld. Nåväl vi skall anstränga oss bättre nästa år.

Det faller emellertid ingen skugga på regementets informationsavd och dess chef som verkligen är mån om att ge oss bra underlag för publicering – Tack Kristina!

I vårt förra nummer skrev vi en del om Kustjägarnas 50-årsjubileum som avhölls planenligt och anslutet till Amf-kårens dag. Till jubileumsfirandet säger vi verkligen ”mössa av” – vilken fin planering och vilket fantastiskt genomförande.

Det kom kustjägare från alla årskullar. Glädjen och samhörighetskänslan var total! Fantastiskt!

En gång Kustjägare, alltid Kustjägare! Parollen som verkligen fungerar och bevisar att de som under åren har kritiserat och utdömt våra utbildningsmetoder borde tänka om. Föreningen Kustjägarveteranerna kan vara stolta över sina medlemmar.

Under året är det tyvärr många av våra Bröder som har gått ur tiden ,vi skall bära deras minne i kamratkretsen.

Observera att årsmötet planeras till mars månad. Vi återkommer med detaljer i nr 1/07.

Slutligen önskar vi Er Alla

God Jul och ett Gott Nytt År !

Red

REDAKTION

Redaktör:
Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Tfn 08-541 316 56
Mobil 0708-541 385
lejo@mbox305.swipnet.se

Redaktionskommité:
Ingemar Wemmenhög
Tfn 08-541 360 12

Redaktionens adress och tfn:
Borg-Skum
1. Amfibieregementet
130 61 Hårsfjärden
Tel 08 502 63 000

Utgivning:
Fyra nummer per år

Annonser:
Redaktionen

Layout:
ANV Grafiska AB
Tfn/fax 08-511 730 52
gunilla@anv.se

Tryckeri:
Wassberg + Skotte Tryckeri AB

VAPENBRÖDERNA

Amf1, 130 61 Hårsfjärden

Årsavgift:
125 kr

Postgiro:
9 33 80-4

Bankgiro:
473-0537

Skattmästarens adress och tfn:
Anna-Carin Amtén
Husargatan 39, 411 22 Göteborg
Tfn 031-701 71 11
Adressändring meddelas skattmästaren

VAPENBRÖDERNAS STYRELSE

Hedersordförande:
Överste 1. gr Curt Karlberg

Ordförande:
Överste Jonas Olsson

1. vice ordförande:
Christina Grahn

2. vice ordförande/tillika klubbmästare:
Bengt Svanteson

Övriga styrelseledamöter:
Hans-Jochen Seifert,
Staffan Vestin, Agneta Blom,
Ann-Carin Amtén Hallman,
Tommy Aasa, Gun Källman,
Svenåke Wickström,
Per Brännhammar,
Marie Lovik

Suppleanter:
Anitha Pettersson,
Claes-Arne Sunnman

Revisorer:
Håkan Söderlindh,
Christer Uppström

Revisorssuppleant:
Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:
Karin Enström samt Håkan Melin
(sammankallande)
Göran Mattson

Kontaktman för föreningsmedlemmarna
Om Du har frågor eller förslag rörande föreningens verksamhet m m.

Skriv eller ring till:
Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08-591 138 88

ORDFÖRANDE I VAPENBRÖDERNA
CHEF FÖRSTA AMFIBIEREGEMENTET

Övningsserien med bataljonsövningar har nyligen avslutats, så även övning i Finland inom ramen för Internationella Amfibie Styrkan (IAS) samt Marinens slutövning (SAMMARIN). Utöver detta fortgår förberedelserna för Kosovobataljonen KS 15 och Afghanistanmissionen FS 13 som båda roterar i början av nästa år samt planeringen för termin 3. Det som återstår för årets värnpliktskull är vård och inlämning av materiel efter det gångna utbildningsåret. En viktig del är att vi ligger i startgroparna för att sätta upp en Internationell Amfibie Styrka (IAS) som skall stå i 30 dagars beredskap from 2007-07-01. Rekryteringen pågår och ca 80 % av förbandet är i dagsläget bemannat. Planeringen för utbildningen och arbetet med att beredskapsställa materielen pågår för fullt. Det föreligger inga tvivel om att vi kommer att ha ett välövat och kvalificerat förband som kan beredskapsställas till angiven tid.

Jag kan konstatera att övningen i Finland genomfördes på ett mycket bra sätt. Vi har ett bra samarbete med Nylands Brigad och vi har dragit erfarenheter som kommer att driva den gemensamma styrkan ytterligare framåt. Nästa steg i samarbetet är deltagande i NATO-övningen *”Noble Mariner”* under våren 2007.

Haveriet med stridsbåten tillhörande Kustjägarkompaniet utanför Utö innebar en omplanering av SAMMARIN, främst beroende på den nyttjandebegränsning för våra stridsbåtar som utfärdades av Försvarsmaktens Säkerhetsinspektion.

Nyttjandebegränsningen gällde inledningsvis hela Strb 90-serien (90H/HL/HS) men vi har nu tillåtits nyttja Strb 90HS, som har en konstruktion med dörr i vattentäta skottet som öppnar förut, vilket skiljer sig från övriga serier av Strb typ 90H. Säkerhetsinspektionen bedömer att Strb 90HS i detta avseende därför har en säkrare konstruktion än övriga och får således nyttjas med vissa begränsningar.

Statens haverikommission (SHK) påbörjade omedelbart en utredning av orsakerna till haveriet men eftersom utredningen kan komma ta lång tid att slutföra finner jag ingen anledning att spekulera i orsakerna innan slutresultat av denna utredning redovisas.

Det är förstås mycket olyckligt att haveriet över huvud taget inträffade men i sammanhang som dessa är dock materiella ting av ringa betydelse. Det viktigaste är att ingen person kom till fysisk skada eller i värsta fall omkom. Samtliga inblandade har verifierat att situationen hanterats på ett föredömligt sätt trots incidentens mycket svåra och komplicerade karaktär. Dessutom bör poängteras att alla inblandade har agerat på ett föredömligt sätt och jag är mycket tacksam för den, trots allt, positiva utgången.

Syftet med omplaneringen av SAMMARIN var att, under rådande förhållanden, skapa en så gedigen slutövning som möjligt för att bereda officerare och soldater/sjömäns så gedigen avslutning på det gångna utbildningsåret som möjligt.

Omplaneringen innebar övningar på kompaninivå vilket självklart har inneburit att interaktionen mellan högre och sidoordnade förband inte har kunnat övas i tillräcklig omfattning. Detta är förstås en brist men möjlighet fanns inte denna gång att förfara på annat sätt. Min uppfattning är att utfallet av övningen trots allt blev bra för våra soldater och att vi utbildningsmässigt har uppnått ett mycket bra resultat under rådande förutsättningar.

Det har varit ett speciellt år i regementets historia och tillsammans har vi åstadkommit väldigt mycket. Detta skulle inte ha varit möjligt utan god förbandsanda. Trots omorganisation och flytt har vi genomfört våra uppdrag. Alla anställda och soldater har lagt ner ett beundransvärt arbete och jag vill framföra mitt tack till Er alla för kompetenta insatser. Slutligen vill jag framföra mitt tack till vapenbröderna, ni utgör en viktig tillgång för regementet.

Nu stundar en välförtjänt jul- och nyårsledighet innan det är dags att anta 2007 års utmaningar. ■

En riktigt God Jul och Gott Nytt År!

Jonas Olsson
Ordförande

Året som gått på Berga

Avslutningsceremoni på Rindö, sista fanvakten.

DET HAR NU GÅTT LITE ÖVER ETT ÅR sedan amfibieregementet flyttade till Berga och de sista kompanierna installerade sig så sent som i december 2005. Väl på Berga påbörjades eller rättare sagt fortsatte planeringen inför det stora inrycket som skulle äga rum i januari 2006. Infrastrukturen var inte färdig vilket bl.a. ledde till att några kompanier fick sitta i tillfälliga utrymmen. Det saknades vapenvårdslokaler, alla hade inte tillgång till intranät, matsalen var och är fortfarande underdimensionerad för de antalet soldater som förbandet utbildar, ja listan kan göras ganska lång. Men i sann amfibiekårsanda har alla gjort sitt yttersta för att få verksamheten att fungera och utbilda en amfibiebataljon. Parallellt med värnpliktsutbildningen fortsatte infrastruktursarbetet, planeringen inför kommande missioner, för internationella amfibiestyrkan och inte mints planeringen för övningsserien. För att ytterligare fresta på ett redan ansträngt läge skulle försvarsmakten genomföra informationsdagar för att beskriva det nya insatsförsvaret med så kallade Försvarsmaktens dagar. Vid samtliga tre tillfällen deltog förbandet på försvarsmaktens dagar med olika innehåll, amf1 var ett populärt inslag och åter igen visade vi upp den professionalism som förbandet har.

Amfibiskyttekompaniet genomför landstigning på Gärdet under Försvarsmaktens dag.

Amfibiskyttekompaniet genomför landstigning på Gärdet under Försvarsmaktens dag.

Kompanierna fortsatte med utbildning, högvakt och kompanivisa övningar och förberedelser inför övning amfibie. Övning Amfibie gick av stapeln med den största kullen soldater på många år. Efter övningsuppehållet inleddes en intensiv övningsperiod för att mitt i genomföra Amfibiekårens dag och firandet av kustjägarna som i år firar 50 års jubileum. Även dessa inslag har varit uppskattade från soldaternas anhöriga och övriga besökare. Kustjägarkompaniet genomförde också under denna period ett besök vid 336 marininfanteribrigaden i Ryssland, ett intressant och givande inslag i utbildningen.

Samarbetet med finska Nylandsbrigaden har fortsatt även under detta utbildningsår, tanken var att Nylands brigad skulle komma till Sverige för att samöva, men i ett sent skede ändrades planerna och huvuddelen av Amfibiebataljonen åkte över till Finland för samövning. Övertransporten i sig var en övning där ca 10 stridsbåtar och ca 300 man skulle transporteras över med M/S Roslagen och ett femtontalet båtar skulle gå över på egen köl.

Kustjägarkompaniet genomför landstigning på Ribbersborgsstranden i Malmö under Försvarsmaktens dag.

Samövningen i Finland har lett ett steg närmare mot en gemensam internationell amfibiestyrka, men det återstår fortfarande områden som behöver utvecklas innan vi är i mål.

Så var det dags för den marinens slutövning SAMMARIN som skulle hållas inom ramen för internationell verksamhet. Övningen blev inte riktigt som planerat i och med det nyttjande förbud som försattes på samtliga typer av stridsbåtar. Återigen har förbandet visat på stor flexibilitet, med helt ändrade förutsättningar sattes ett gediget planeringsarbete i gång för att med de begränsningar som förbandet nu hade, ändå genomföra en bra slutövning.

Insatskompaniet muckade i veckan som gick, nu återstår det REMI och muck för resterande del av förbandet.

Slutligen måste mediaintresset för Amf 1 kommenteras. De senaste åren har Amf 1 fått mycket uppmärksamhet i media av olika anledningar, detta år har inte varit något undantag, vi kan räkna med ett fortsatt intresse även i framtiden. Förutom medias granskning har det genomförts ett antal utredningar på förbandet. Detta har varit ganska påfrestande för både anställda och värnpliktiga då många av oss inte har känt igen sig i den beskrivning som har målats upp om förbandet. Tyvärr lyfter media och andra tyckare inte upp allt det som görs bra, t ex räddningsarbetet när stridsbåt 848 förliste oavsett orsaken till förlisningen. Insatserna som gjordes påvisar åter att den utbildning som bedrivs på förbandet är bra. Det framkommer heller inte vilket arbete alla har lagt ner under den turbulens som har varit sedan försvarsbeslutet togs. Detta var en kort beskrivning av året som har förflutit på Berga. Det finns en hel del att uppmärksamma men texten skulle bli alltför omfattande.

Samverkan med Amfibiekåren och kustkorvetten HMS Kalmar under FM-dagen i Malmö

Med detta vill jag inte ha sagt att vi kan luta oss tillbaka inför nästa år, utan det kommer att krävas en hel del insatser från oss alla. Men vi har en hel del utmaningar att se fram emot, KS 15 (Kosovo), delansvarar för FS 13 (Afghanistan) samt intagandet av 30 dagars beredskap med Internationella amfibiestyrkan från 1 juli -07.

Text & foto: Kristina Swaan

Försvarsstrid under övning amfibie.

Värngrävning under övning amfibie repris.

Kustjägarkompani 2010

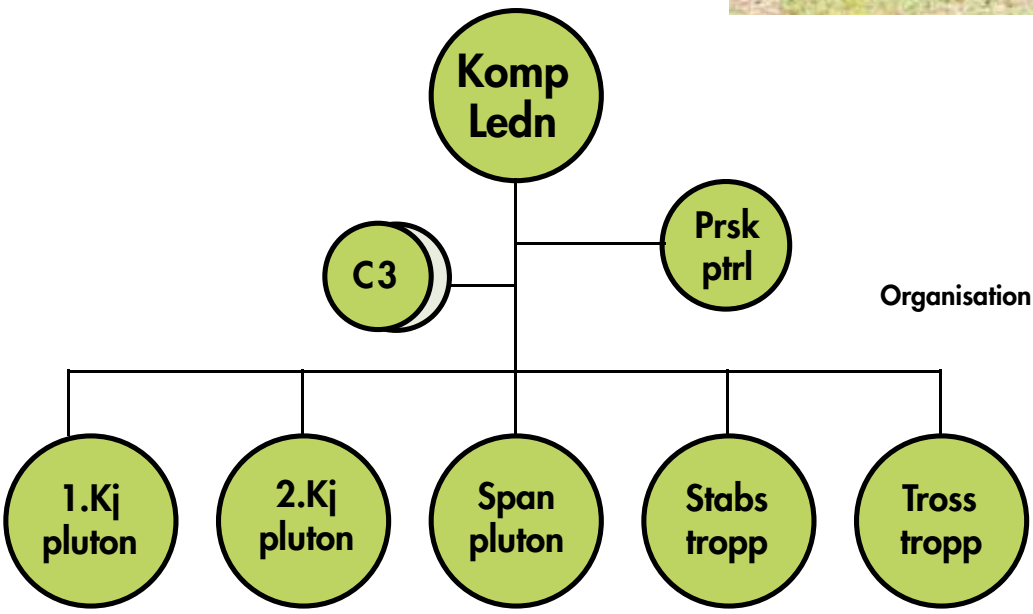
Bakgrund

Kjkomp 2010 är arbetsnamnet på dagens kjkomp. Kompaniets organisation, materiel och uppgifter har sakta men säkert utvecklats sedan 1998.

Behovet av en mer fältstark underrättelseenhet på bataljonen har utgjort grunden för skapandet av detta förband, då endast en spaningspluton sedan tidigare visat sig vara otillräckligt när kraven på underrättelser hela tiden ökat. Detta visar sig inte minst vid internationella insatser, där behovet av korrekta underrättelser föreligger för att kunna kartlägga verksamhet alternativt förbereda och genomföra operationer.

Foto. K Swaan

Organisation i stort (ca 200 man)

De två kustjägarplutonerna består vardera av en plutonsledning, tre kjpatruller med vardera 6 st jägare, en understödspatrull med 8 st jägare samt båtbesättningar och båtar (1strb 90/patrull).

Spaningsplutonen består av 4 st dykpatruller.

C3 funktionerna (command,control and communication) funktionsleder under kompanichefens ledning (underrättelse samt strid).

I stabs samt trosstropp finns kompaniets sjukvårdstransporter, sambandsledningsgrupp, transportresurser i övrigt, driftstödsgrupp etc.

Prickskyttepatrullen lyder under kompanichefen och kan lösa självständiga uppgifter såväl som att underställas en pluton i ett visst avseende, alternativt delas upp i tre stridspar för att verka i olika områden under begränsad tid.

UPPGIFTER

Kompaniet är i första hand ett underrättelseförband där inhämtning sker med trupp och/eller sensorer.

Uppträdandet sker inom patrulls ram upp till plutons storlek, striden är främst inriktad mot störstrid dvs vi väljer metod,plats och tid och riktar in oss mot gränssättande funktioner:

- **Chefspersonal**
- **Staber**
- **Objekt**
- **Sambands- och ledningssystem**

Kompaniet har under årens lopp samlat på sig värdefull kunskap och erfarenhet från underrättelsefunktioner i internationell miljö (underrättelseplutoner, MOT team samt NIC)

Kompaniet har även ansvaret att bemanna samt utbilda den underrättelsetropp (10 man) som ingår i IAS.

ÖVRIGT

Under termin 1 och 2, 2007–2008 skall vi utbilda ett fullständigt kompani där organisations, materiel och metodförsök skall genomföras. Därefter utbildas en kjpluton samt en halv spaningspluton var 18 månad enligt det nya terminssystemet.

Kompaniet går en spännande tid till mötes och det är inspirerande att få vara en del av det maskineri som skapar ett nytt förband för insatser nationellt såväl som internationellt.

Under utbildningsåret 2005–2006 har vi försökt genomföra så många kompaniövningar som möjligt med en taktisk ram samt skapat övningar som är långa.

Exempelvis chefens övning; som är en taktisk spaningsövning, där vi insatsplanerar för att lösa en spaningsuppgift, innästlar med kajak (distanspaddlingen) genomför rörlig och fast spaning, tillfångatagande och utsatta för fångförhör som övergår i flykt och överlevnad.

Nu ser vi fram emot att ta emot våra kontraktsanställda jägare under januari 07, detta system kommer säkerligen att leda till ett än mer proffesionellt förband.

Att våra officerare och soldater är attraktiva syns framförallt på rekryteringen till specialförbanden samt utlandsstyrkan och detta är ett påtagligt bevis på att utbildning och inställning vid kustjägarna är av den rätta kalibern. ■

Major Per Linder
Chef Kustjägarkompaniet

Fortsatt marint samarbete med Finland

Amfibieregementet har sedan 2001 haft ett nära samarbete med Finska Nylandsbrigaden där målet är att utveckla och samöva en gemensam amfibiestyrka, ATU (Amphibious Task Unit), för internationella uppgifter. Styrkan är av bataljons storlek och utbildas särskilt för krishanteringsuppgifter.

Som ett led i den strävan att fortsätta utvecklingen har övningen **SWEFIN 06** genomförts i den finska skärgårdshavet i Åbo området. Tyngdpunkten under övningen har varit att fortsätta utvecklingen av en gemensam taktik och stridsteknik samt att hitta rätta metoder för att leda förbandet i olika uppgifter inom konfliktskalan. Andra viktiga mål har varit att öka kunskapen och förståelsen om de två ländernas olika säkerhets bestämmelser och utbildningsmetoder, utveckla personal på alla nivåer både på kompani nivå och i staben. Fördjupning av de båda ländernas orderuttryck, taktik och funktionsprinciper har också varit en viktig del, även då Nylandsbrigaden är svenskspråkig har orden ändå ibland olika betydelse.

Efter övningens slut genomförs ”*lesson learn*” som skall ge svar på hur den fortsatta utvecklingen skall fortgå och var tyngdpunkten skall ligga på i den fortsatta utvecklingsarbetet.

Övningsdeltagare

I **SWEFIN 06** deltog närmare 1000 personer från både Amfibieregementet och Nylandsbrigaden, ett femtiotalet fartyg och båtar nyttjades, allt ifrån finska Jurmo-båtar till svenska lätta trossfärjor.

Övningsledare för samövningen var chefen för *Nylands Brigad Kommodor Henrik Nysten*, som en av två biträdande övningsledare från Sverige och tillika kontingentchef var *Övlt Sven-Åke Wickström.* Övningsledningen i övrigt var blandat med officerare från de båda förbanden liksom i stort de deltagande kompanierna, de enda enheter som var renodlade svenskt eller finskt var amfibieskyttekompaniet och ett skyttekompani ur Nylandsbrigad. I övningen deltog också trupper och fartyg ur Finska Skärgårdshavets Marinkommande samt en svensk/finsk NSE (National support element).

Amfibieförband skall kunna förflytta sig på egen köl eller lastade, övningen för den svenska Amfibieförbandet inleddes med ilastning av 10 stridsbåtar och 300 man ombord på fartyget M/S Roslagen som skulle ta huvuddelen av bataljonen från Grisslehamn till Nådendal i Finland, några enheter ur bataljonen transporterade sig på egen köl över till Finland.

I Finland

När trupperna var samlade i Finland inleddes de första dagarna med utbildningar och övningar i bland annat stridsskjutningar, navigation, spaning och landstigning samt utbildning i de båda ländernas säkerhetsmanualer och bestämmelser i syfte att bli samtrimmade för att lösa de kommande uppgifterna. Innan övningen gick över till den mer tillämpade delen passade ca 200 svenska soldater på att skriva högskoleprovet i ett Finskt bergsrum.

Scenariot

Förbanden övade inom ramen för en internationell krishanteringsoperation där fientligheter mellan två parter pågått under en längre tid. Parterna begärde internationellt stöd för att lösa konflikten. Efter en resolution från FN:s säkerhetsråd som sa att truppen skulle dra sig tillbaka fick ATU:n till uppgift att försöka skilja de båda parterna åt. ATU:n hanterade det mesta på konfliktskalan, det var spaningsuppgifter, genomsök av områden och byggnader, hantering av kravaller för att slutligen evakuera hjälparbetare.

Framtiden för ATU

Övningen gav en bra fingervisnig vart styrkan i den gemensamma ATU:n finns, men också dess svagheter. Den gemensamma ATU:n har nått en bra bit på väg, men fortfarande finns det förbättringsarbeten att göra t ex inom sambands och ledningsfunktionen. Erfarenheterna pekar ytterligare på vikten av ett gemensamt och enhetligt sambands och ledningssystem.

Övningen har lett styrkan ett steg närmare målet men fortfarande står förbanden inför stora utmaningar, men både viljan och förmågan att nå det gemensamma målet, Amphibious Task Unit, finns hos både Amfibieregementet och Nylandsbrigaden.

Nästa stora gemensamma utmaningen är NATO – övningen ”*Noble Mariner*” som går av stapeln i maj 2007.

Mj Kristina Swaan

Materielen som skall med kvitteras och packas.

Ledningsbåten på kurs ostvart.

Stridsbåt på följer.

Trossbåt på gång att fälla rampen och ansluta till kolonnen.

Svenskarna på väg – dom finländska cheferna från Nylandsbrigaden överlägger.

Här i utländsk terräng med fredliga avsikter.

Fångmomentövning.

Skyttegrupp under förflyttning.

Ordergivning.

Svensk – Finsk, *Amphibious Task Unit*

EFTER EN INTENSIV övningsvecka med den Svensk – Finska Amfibiestyrkan, (Amphibious Task Unit, ATU), är nu huvuddelen av förbandet hemma på svensk mark.

Syftet med övningen var att fortsätta utvecklingen av den gemensamma amfibiestyrkan som skall nyttjas för internationell krishantering. Tyngdpunkten under övningen låg på en fortsatt gemensam utveckling av taktik och stridsteknik samt hitta rätta metoder för att leda förbandet.

Här kommer våra samarbetspartner.

ATU:n övades inom ramen för ett internationellt krishanterings scenario. I det här fallet var det två parter inblandade, vi kan kalla dem X-land och Y-land. X-land hade invaderat Y-land och efter en säkerhetsresolution hade X dragit sig tillbaka och en DMZ (demilitariserad zon) upprättades mellan länderna vilket innebär att inga militära styrkor får finnas inom denna zon.

ATU:s uppgift var att hävda att den demilitariserad zonen hölls fri från militära styrkor från X och Y –land, dessutom skulle ATU hantera de politiska och kriminella grupperna som fanns i zonen och dess etniska motsättningar.

Bataljonscheferna tackar varandra.

Uppgifterna för styrkan fanns på hela konfliktskalan, allt ifrån ren ordningshållning, patrullering och anfallsstrid för att slutligen genomföra en evakuering av hjälparbetare.

Alla inblandade i övningen agerade som om styrkan befann sig på ett internationellt uppdrag, detta bidrog till att övningarna blev oerhört realistiska och gav både soldater och officerare bra träning.

Efter övningen genomförs nu erfarenheter som skall föra förbandet vidare i utvecklingen.

Några hundra svenska soldater väntar också med spänning på resultatet från högskoleprovet, som de genomförde under lördagen i ett finskt bergsrum. ■

Kristina Swaan

Amfibiekårens dag

Uppställning inför parad.

Tidigare regements- och bataljonschefer samt finska kollegor.

Den 16 september avhölls Amfibiekårens dag som sammanföll med andra dagen av Kj-jubileet och är numera att betrakta som Regementetes dag. Här måste jag i egenskap av redaktör erkänna min otillräcklighet då jag inte informerade våra medlemmar på ett adekvat sätt. Jag ber om ursäkt för det och lovar bättring. Det verkar som om hela styrelsen denna gång hade någon form av "fältkoma" ty det syntes inget spår av vapenbröderna denna dag. Vi borde ha varit där med vår fana och även haft ett informationsstånd – eller? Nåväl, dagen var som brukligt solig, många besökare, högtidiglia tal och en oklanderlig fanvakt – den mest precisa på många år. Förbandet visade upp all sin imponerande fina materiel och genomförde som brukligt en sjudundrande uppvisning.

Garnisons/regementschefen hade bjudit in tidigare regementschefer och bataljonschefer. Det var trevligt att se dessa gentlemen som obrunta av tidens tand stod raka och hedrade sitt gamla förband i sin nya form. När Amfibiedagen led mot sitt slut och allmänheten drog sig tillbaka fortsatte Kj sitt jubileumsfirande genom en gemensam uppställning årskullsvis – imponeraden – med deltagare från samtliga år. Tal, medaljutdelningn. Fortsatt mingling och senare jägarmiddag tillagad av försvarets Kocklandslag. En fin helg!

Red

Den prydliga fanvakten.

Garnisonschefens tal.

Svensk lösen.

Traditionfanorna.

Granatsprutan förevisas.

Materielförevisning

Stridsförevisning.

Stridsförevisning.

Bevaknigs – och trossbåt.

Stridsbåt under våldsam ankörning.

Båtparadering.

Understöd från däck.

U-målbekämpning.

Landstigen trupp.

Man måste svalka sig ibland.

Till bords: Bergstrand, Högelin och Lodenius.

Här ska ätas: Kristensson, Persson och Hillelsson.

Strong "boys": Jarneberg, Fernander och Stjernfelt.

CAmf 1 och Chefen för Nylands Brigad som tackar för årets fina samarbete.

Marininspektören samtalar med brittiska marinattachen.

Strong förbimarsch.

På väg mot lunch: Heden, Stjernfelt, Furenius och Johansson.

Insatsförbandens frivillighet som stod för lunch- och kaffeservering – tack!

Soldat från HMS Loke vinschas upp.

SAR

Pilot och fartygschef har etablerat kontakt.

Lifeguard 993 tillhörande sjöfartsverket.

Ytbärgare instruerar soldat hur vinschning av bår skall gå till väga.

MILITÄR

– civil samverkan avslutade sammarin

MARINENS SLUTÖVNING FÖR amfibieregementets del avslutades med ett sjöräddningsuppdrag så kallat **SAR, Search and Rescue**. Militär samverkan med andra myndigheter är en viktig del för amfibieregementet, förbandet genomför årligen olika typer av samövningar i syfte att utveckla samarbete med olika myndigheter som tillsammans kan göra en insats vid påfrestningar i samhället. I det här fallet samverkade fartyget **HMS Loke** med sjöfartsverkets helikopter **lifeguard 993**. Precis som i försvaret är säkerheten en av de viktigaste punkterna, därför genomförde personalen på HMS Loke utbildning på Arlanda inför samverkan. Utbildningen bestod bland annat av säkerhet i och omkring helikopter, vinschningsutbildning samt samverkan mellan fartygschef och helikopterpilot. Det är minst lika viktigt att kunna kommunicera mellan fartygschefen och helikopterpiloten som det är att kunna hantera en vinschning.

Vid det här momentet angav helikopterpiloten kurs och fart som fartyget skulle hålla med hänsyn taget till väder och vind. När rätta kurs och fart hade intagits påbörjade vinschningsmomentet, tre soldater ombord på HMS Lokes vinschades upp och ner i olika omgångar till helikoptern. Det genomfördes också prov på hur man vinschar personal liggandes i en bår, i detta fall nyttjades en docka. När momenten inleds är det alltid helikopterpersonalen som talar om vad och hur arbetet skall genomföras av säkerhetsskäl.

När momenten har övats under några gånger ökar man så småningom svårighetsgraden, men i detta inledande skede genomfördes vinschning i dager och med bra väderleksförhållanden. ■

Text & foto: Kristina Swaan

Marina underhållsförband

Från stabshyddan hålls kontakten med amfibiebataljonen.

UNDER MARINENS SLUTÖVNING skall alla funktioner övas även de förband som utgör stödfunktion till de stridande enheterna. en sådan stödfunktion kan vara **FLS, Forward Logistic sight, Amfibie**. FLS har till uppgift att stödja Amfibieförbandet vad avser förnödenheter och teknisk tjänst.

Samtliga kompanier ingående i amfibiebataljonen skall själva kunna avhjälpa enkla tekniska fel på fartyg, båtar och fordon samt kunna ge kamrathjälp om skador på personal uppstår. Kompanierna skall dessutom tillse att de har förnödenheter för ett antal dygn, men när behovet av mer kvalificerad teknisk hjälp eller annat behov uppstår som ryms inom ramen för förnödenhet och teknisk support anmäls detta i första hand till bataljonens underhållskompani. Om underhållskompaniet inte kan avhjälpa de problem som uppstår anmäls detta till FLS som har kvalificerade resurser att avhjälpa teknisk underhåll och andra förnödenhetsfrågor.

FLS jobbar både på kort och lång sikt, de skall snabbt kunna avhjälpa uppkomna ärenden samtidigt skall de planlägga stödet till amfibiebataljonen över tiden. FLS skall hantera rutinärenden likväl som snabba uppkomna ärenden, därför är det av största vikt att personalen som ingår i FLS är insatt i bataljonens verksamhet för att snabbt och korrekt ge det stöd som efterfrågas.

FLS utvecklas för att kunna verka för amfibiebataljonen nationellt såväl som internationellt, de skall också kunna verka från tillfälligga grupperingar, som under marinens slutövning, på Väddö. ■

Text & foto: Kristina Swaan

Tillfällig stabsgruppering upprättad för FLS.

Krismeddelande från Kassamannen:

Det är många som har glömt att betala medlemsavgiften för 2006. Det är fortfarande 125:- och PG nr står på sid 2 i Borg-Skum.

Hjälphjälphjälphjälphjälphjälphjälp..! Skynda!!

Illustration: Lena Andersson

Amfibiekårens
Bevakningsbåtskompani

Bevakningsbåtar. *Foto: NN*

En resa till västkusten…

Med x2000 kl 0715 från Sthlm centralstation påbörjades min dagslånga resa mot Kärringberget och gamla KA4. Ja, egentligen började resan i svinottan eftersom det tar sin tid att komma från östra Rindö till centralstation. Jag hann hälsa på ”*buss-Otto*” – en av våra lokala bussförare på ön, som just skulle börja sitt pass – innan jag klev på färjan i mörkret 0537.

På tåget – vilket jag visste sedan tidigare – fanns också *Dennis Jedsmo* och *Yvonne Axelsson* från G1 på Berga. De skulle informera de värnpliktiga om vilka möjligheter som fanns för att söka stam- resp reservofficersutbildning.

«Så då får du ytterligare en styrka att leda.»

Vi möttes av ett regnrikt Göteborg och en taxiförare med *Yvonnes* namn på ett pappersark. Jag lyckades med konststycket att nästla mig med i denna lokala taxiresa och efter noggrann kontroll av taxiförarens Leg i vakten tog vi oss till byggnad 15 där ledningen för kompaniet satt.

Chefen – *major Andreas Fagrell* – tog emot oss. Han kommer ursprungligen från armén (I 15), men har tjänstgjort på Amf 4 sedan 1997. Han tycks stortrivas i sin befattning. Han gillar samarbetet med andra myndigheter i området såsom polis och sjöräddning, vilket ger en annan dimension i tjänsten än de rent militära uppgfterna. Av politiska skäl kommer Bassäk att flytta från Karlskrona till Göteborg. ”*Så då får du ytterligare en styrka att leda.*” påstår jag.

Så enkelt är det dock inte. Avsikten är att den även fortsatt skall ledas från Karlskrona och vara en solitär lokalt sett. Inte särskilt optimalt enligt mitt förmenande. Det visar sig att bevakningsbåtskompaniet har en halv utbildningsomgång inne (62 vpl) och att utbildningen rullas av 40 befäl.

Vi äter lunch tillsammans och jag följer därefter med *Yvonne* och *Dennis* till den genomgång de skall hålla. Där träffar jag 20-årige vpl furiren *CarlHenrik Nilsson* från Årsunda – i trakten av Gävle. Han visar sig vara ett trevligt ”*intervjuoffer*”. Han utbildas för en tjänst som kallas ledningssystemoperatör.

Foto: NN

Borgskum: När och var ryckte du in och hur kom du att hamna här?

CarlHenrik: Jag ryckte in som PBamf på Rindö, men eftersom regementet höll på med flyttbestyr fick vi göra vår grundläggande soldatutbildning på Väddö, där vi blev förlagda vid skjutfältet. Min målsättning var att bli stridsbåtsförare men den tjänsten blev en gruppbefälstjänst och eftersom jag var PB-uttagen gick det inte. Jag ville fortfarande ha någon form av sjötjänst. Mitt intresse för sjön har jag grundlagt genom fyra år i Sjövärnskåren. Så kom det sig att jag hamnade i Karlskrona två veckor före jul, där jag fram till vecka 15 utbildades på olika sambandsmedel. Därefter återkom jag till amfibiesystemet genom att skickas till Bevakningsbåtskompaniet och bevakningsbåt 91 (Munter) där jag nu tjänstgör.

BS: Hur tycker du att det är? Hur är sammanhållning och befäl?

CH: Helt okay! Vi är fyra vpl och fyra befäl, vilket gör att man får hjälpa till överallt där det behövs. Förhållandet mellan befäl och vpl är bra eftersom vi måste fungera genom teamwork på en så förhållandevis liten båt. Inledningsvis fick jag klart för mig att det var annan apparatur än den jag var utbildad på i Karlskrona, men det löste sig.

BS: Hur har utbildningen varit ?

CH: Den har varit givande. Det har blivit mängdträning genom de många ubåtsjaktövningar som vi hållit med för min del målrapporteringar och anfallsdirigering. Allt är ju datoriserat nu för tiden. Det enda som stört bilden är förändringar i utbildningsinriktning, men det är inget som befälen har ansvar för eftersom det är efterdyningar av försvarsbesluten, så det har jag förståelse för. Nä, utbildningen har varit givande och gjort oss ombord till sjömän.

BS: Hur ser din framtidsplanering ut?

CH: Jag har tillfrågats om jag kan tänka mig att kontraktera mig som sergeant under 1 ½ års tid, vilket jag för närvarande överväger. Ev. lockar en officersutbildning senare, men mest är jag inriktad på att försöka komma in vid Kustbevakningen.

Mj Fagrell – chefen.

Vi önskar *CarlHenrik* lycka till med sina framtidsplaner. På mig har han gjort ett stabilt intryck. Klar och redig med framtidsvisoner.

Så var det dags att återvända till Sveriges framsida – baksida kallar göteborgarna det – men hjärnan sitter väl inte i rumpan? Eller? Resan startar från Göteborg efter en måltid på järnvägsrestauranten tillsammans med *Yvonne* och *Dennis* och *Anna-Carin.* BS reporter tackar för trevligt bemötande och önskar befäl jämte vpl lycka till i utryckningsförberedelserna för de senare och utbildningsplanering för de förra. ■

Text & foto: WEM

Hela skaran.

Rapport från

Kustjägarnas 50-årsjubileum

DE KOM FRÅN NÄR OCH FJÄRRAN, ca 1200 kustjägare för att träffas och umgås. Det hela blev överväldigande och för oss äldre som tjänstgjort i många år med utbildningen av jägarna och som chefer för våra krigsförband var nog känslorna särskilt starka – vi trodde på dom då – och vi tror på dom fortsättningsvis. Detta var gräddan av svensk ungdom! Det syns än idag.

Hela arrangemanget vilade i händerna på just kustjägare som helt ideelt ställt upp och arbetat för att möjliggöra denna återträff. Visst fanns det stor hjälp från Amf 1, men ändå !

Christer Carlsson som hållit i taktpinnen skall ha en särskild eloge. I detta sammanhang skall även nämnas *Kn Elliot* som var Amf 1 handläggare i detta ärende. Ordföranden i Kustjägarveteranerna *Anders Blomqvist, Magnus Andersson* och många fler gjorde även de ett stort arbete. Heder åt Er Alla !

Femtio årskullar och samtliga representerade av både befäl värnpliktiga fanns representerade. Härvid skall man betänka att dom första årskullarna var antalsmässigt små (70–90 man).

Jag har tidigare i en skrift nämnt att jag kände mig trygg bland våra soldater och samma trygghetskänsla infann sig när vi nu sammanstrålade på Korsö där vi strosade runt och utbytte minnen samt njöt av ”*vår*” vackra skärgård.

Här finns nu risk för att bli övernostalgisk – jag hänvisar till vår lilla bildkavalkad. Önskar Du se flera bilder så finns det i Tidskriften ”*Kustjägaren*” samt även i boken ”*Kustjägarna 50 år*” som utgivits särskilt till detta jubileum. (Sällskapet Kustjägarveteraner, Kastellet, Kastellholmen, 11149 Stockholm).

Bilderna i denna kavalkad har tagits av; WEM, HJS, KRISWA.

HJS

Gen Heden och Öv Olsson läser Borg-Skum.

Övlt Wilpart hitrest från Belgien har en B-S i sin hand.

Bergavakten.

Inpassage till Berga med registrering av Kj.

Dom fick komma in.En del känns igen bakifrån sedan gamla tider Heinonen och Neckman – eller?

Ordföranden möter ”polare”.

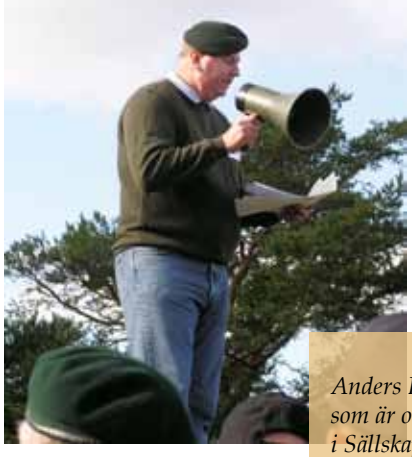

Christer Carlsson – han som hade ansvaret och lyckades.

Registrering.

Kustjägarna återtar Korsö

Anders Blomqvist som är ordförande i Sällskapet Kustjägarveteraner

Det är många nya "prylar att kånka på".

Samling vid tornet.

«Mot minnenas ö!»

Yngre års täter.

Under förevisningen – han som aldrig är nöjd.

"Grabbarna från förr".

ETT HALVT SEKEL HAR PASSERAT. Jisses vad fort det gick. På något sätt känns det som om tiden accelererat. Men denna dag, den 15 sept 2006, stod tiden still. Den stannade så fort jag steg av båten och satte foten i Korsösanden.

Det började vid Berga där kustjägarveteranerna svarade för incheckning längs ordningställda fållor fram till bord under partytält. Det var bara att ställa sig i den kö som hade samma bokstav som det egna efternamnet började på. Väl framme erhöll jag en genomskinlig plastfolder med viktiga fyra ölkuponger och namnbricka, program, förläggningsuppgifter m m. En stilla promenad ned till stridsbåten jag kommit med sjöledes och sedan en rask transport till Korsö. Majoriteten klev dock ombord på inhyrda snabbgående Waxholmsbåtar som löpte fram och tillbaka mellan Berga och Korsö så länge behov förelåg. Vi var strax över 1000 kustjägare som hörsammat kallelseropet: "*Mot minnenas ö!*" Nu gick vi släntrande omkring och sökte bekanta ansikten i mängden. Glada återseenden och vemodiga minnen. Detta var något alldeles särskilt. Kustjägare från när och fjärran, bl a en "*olivbonde*" från ön Kythira i grekiska övärlden och en vd för Tetrapak i Ukraina med bostad i Kiev.

Jag har varit på Korsö i stort sett varje år sedan 1957. Jag har dock aldrig blivit så berörd vid det årliga återseendet som nu. Där låg en elegisk stämning i luften och det kändes som jag gick en decimeter över marken hela tiden. Var det en dröm? Eller var det de andra som drömde att jag var där? Alla tjänsteåren sköljde över mig på en gång, men för varje möte var det som att plocka upp ett årsfragment till skärskådande. Strömmen av jägare rörde sig sakta upp mot Korsö torn där standarförare stod längs fram med Årtalsmarkering för aktuell kull. Här hälsades vi alla välkomna av *Amfibiekårens chef – Öv Jonas Olsson*, varefter *Veteranernas ordförande – Anders Blomqvist* tog över för utdelning av

FORTS. sid 18

FORTS. från s 17

Huvuddelen av tidernas bästa Ksp-grp.

Kvällsmys.

hederstecken till skolchefer och kompanichefer. Avslutningsvis på denna plats rätade Christer Carlsson upp läget med all kommendantur, där den viktigaste informationen var på vilken plats öltälten stod. Så blev vi anvisade att ta vägen förbi strandmässen och fortsätta längs stranden och den del som vätter mot Samskobben (en förvanskning av ”*Skanskobben*” eftersom man där under Gustav III:s tid, omkring 1788 från ett krigsfartyg lyft iland kanoner och byggt en skans som inloppsförsvar). Här genomfördes förmodligen den sista förevisningen med landstigning och tagande av brohuvud från 200-båt. De som så önskade fick stifta bekantskap med ny kj-materiel och nya vapensystem som presenterades i hamnområdet.

Kustjägarveteranernas klubbmästare – *Lennart Wiklander*, hade tillsammans med medarbetare gjort ett hästjobb för att få allt att gå i lås. Fyra stora partytält med olika temabufféer stod till buds efter förevisningen. Det var bara att förse sig och mingla omkring.

Det blev en låååång natt för många. Vid fotbollsplan hade tio förläggningstält rests och minst lika många fanns tillgängliga för resning. Här och var tändes små eldar kring vilka kustjägare satt och mindes med en ölflaska i handen. Lyss till detta!! Tusen kustjägare och ingen incident av vad slag det vara må! Imponerande självdisciplin och moget ansvarstagande. Är man stolt över att få vara en av dessa? Jajamen! Då morgonen grydde började man samlas i hamnen för frukost och så småningom avtransport till Berga och Amfbat förevisning därstädes. Efter densamma avslutades dagen med middag för de mest uthålliga. På Berga skedde också medaljutdelning. En som fångades in efter alla försök att behänga honom med medalj var *Martin Svensson*. Så klingade det ut och även 50-årsfirandet gick till historien. Ett utomordentligt förslag från *Christer Carlsson* var att göra Korsöträffen till en årligen återkommande historia. Vi ser fram emot det...

WEM

Salta grabbar från tidigt 60-tal.

Representanterna från den första årskullen.

Andra dagens uppställning.

”Korsöbasen” som ska stå för återställningen.

Missioner & missioner

Anders Joninger kåserar.....

Jag har varit på tjänsteresa, utrikes. På Arlanda träffade jag *polaren Per*. Han hade också varit utrikes även han på uppdrag av Försvarsmakten.

Han har varit i Belgien, jag har varit i Afghanistan. Vi konstaterar att länderna och uppdragen varit rätt olika. Men vi hittar också likheter. Vi gör några jämförelser.

Vi har båda flugit reguljärt, nja min bit mellan Dubai och MeS kan ju kanske diskuteras. Har fått kommentarer av svenskar i Mazar-e-Sharif (MeS) att leaveflyget är det farligaste på missionen, och det säjer inte lite.

Polaren Per tar en taxi till hotellet.

Jag får när jag landat gå in i ett skyddat område, hälsas välkommen och får kvittera ut skyddsväst och hjälm och blir tilldelad plats i ”taxi nr 3”. I dag har vi tur ”taxin” är en splitterskyddad Patrian. Jag har aldrig när jag åkt taxi kurir eller vad de nu heter fått reda på vad som händer om vi blir påskjutna. ”Gunnern” på min taxi berättar lugnt och sakligt om resväg, brytpunkter och åtgärder vid eldöverfall.

Polarn Per checkar in på hotellet, tittar han på utrymningsvägar vid brand?
Vem berättar för honom om farorna i staden (Bruxelles)?

Jag checkar också in, slipper tältförläggning. Skönt! – Container med A/C. Utrymningsväg? Nja kortaste vägen till tilldelat skyddsrum och massa annan viktig info som: ”Ficklampa på när det är mörkt, se upp för orm och kamelspindel.” Kamelspindel? Ja en rätt stor sak med långa ben som kan springa ca 15 km i timmen och hoppa upp en meter och bita.

Sant? Ja och orm, vakt/eskort har dödat 4 senaste tiden. Och glöm inte att ha heltäckande och myggolja efter kl 1800 så kan du slippa sandflugan. Det tar 6–8 månader tills du vet om du har klarat dig.

Jag hoppas ormen, spindeln och flugan är hygglig och om de biter gör det på tjänstetid så min försäkring gäller. Men hur skall jag kunna bevisa att jag hade tjänst den kvällen sandflugan bet mig? Sänder talibanen in sin raket bara dagtid? Jag har inte tagit någon extra försäkring som gäller på min ”fritid”.

Polaren Per berättar att han varit ut på landsbygden och att trafiken är rätt rörig.

Jag var också ute på landsbygden. Splitterskyddad GW, vapen, ammunition, handgranater, sjvutrustning, samband, ”*deltagarlista med blodgrupp*” och så bär det av på det som i folkmun kallas ”*rälsmålsbanan*”. Att det inte bara är en väg med trafikkaos framgår nog av namnet. En intressant resa i en miljö/kultur som är ny för mig. Vi rapporterar ofta vår position. Några timmar senare är vi framme och vi kan börja arbeta. Vi skämtar om att gå ner på stan och äta en bit, men till skillnad mot polaren Per som smet ner på stan och käkade musslor tog vi torsk på norskt vis i grön folie, gott. Vi slapp alla faror på stan. Efter en timmas sömn på golvet blir vi väckta och är tvungen åka till nästa ställe för hotbilden är ändrad. Nu jobbar vi dagtid och rör oss när det är mörkt för då skjuter talibanen sämre. När vi är åter på campen i MeS är hotbilden en annan – men inte bättre.

Hemresan började med resa i ”*softskin*” (icke splitterskyddade fordon) men med nervevade vindrutor, för att slippa glassplitter och de egen köpta skyddsglasögonen på plats.

Per och jag skiljs åt på Arlanda. Skönt vara hemma tycker både polaren Per och jag.

Belgien verkar inte så dumt…■

Nya medlemmar!

Vi hälsar dem välkomna i kamratkretsen

Lennart Blixt	Kista
Kristina Granath	Vaxholm
Pelle Mohlin	Johanneshov
Per-Åke Lind	Vallentuna

Avlidna medlemmar!

Vi tackar för deras trohet och behåller dem i vårt minne

Inga Ax	Vaxholm	Bo Grissla	Johanneshov
Arne Beckman	Stockholm	Gunnar Quist	Kramfors
Allan Carlsson	Helsingborg	John Rodén	Ösmo
Anders Eberhardt	Farsta	Bror Sohlberg	Karlstad
Helge Eriksson	Årsta	Harry Stjernberg	Ekerö
Lennart Frisk	Gamleby		

POSTTIDNING Borg-Skum AMF 1
130 61 Hårsfjärden

Foto: HJS